

Tu jsme si teda užili velice. A hnedle na několikero způsobů.

Na Pražandu jsem vstala poměrně včas a tak Brtník navrhnul road movie ☐ . Vyrazí se směr Žatec. První zastávka bude ve stavebninách v Radíčovsi, a kouknem se, ešivá tam nemají nějaký vhodný dutý stavební prvky, z kterých by se mohly poskládat stojany pro nový pítka a krmítka, který jsme se rozhodli zbudovat. Dutý proto, aby bylo možno vzniklý kapsy osázet květenou nějakou a udělat to, co nejpřirozenější. Poté mi zastaví na mojí oblíbený farmě, neb zásoby jejich dobrých brambor a cibule v době kurvavírový došly. A z Radíčovsi už je to jen kousek do toho Žatce.....kam si zajedeme do Amélie pro kávičku!!! A juchééééééé. Výbornou kávičku tam mají. No a rovnou se stavím vedle v domácích potřebách, protože jsem tam potřebovala..... sakra..... co vlastně? No nevím, to se uvidí, až to uvidím. Nakopla jsem vnitřní motůrek, vyrobila z toho opočlověka, co se potácel prostorem, lidskou bytost, schroustala jedno jablko místo snídaně, Brtníkovi vnutila kus pizzy, co jsem večír vyrobila. A hóp! jsem do auta. Ohařící se po snídani svalili do křesílek a měli za to, že se vyráží bez nich. Omyl přátelé, mazejte taky do auta. Páč poslední zastávkou v naší road movie bude les, kam se vypravíme. Vynikající program.

Ve stavebninách nás ovšem čekalo překvapení. Habakůk lidijůch. Tak jsme hodili zpátečku - doslova ☐ a přešli na druhou stranu ulice do statku. Měli aji brambůrky, aji cibuličku a taky kozí sýry a čerstvý kravský mlíčko natočený. To si člověk nemůže nechat ujít. Normálně mlíko nepiju, ale tohle, to si dám ráda. Zdejší farma je jedno z míst, kde se dobře utrácí ☐ všechno tu mají dobroučkový a poctivý, od těch brambor po sýry nebo domácí zavařeninky. A jejich česnek!! Ten vám vypálí červa! Když jsem uložila mlíko dozadu na sedačky, objevily se v kufru dvě žirafy ☐ . Ohařící natahovali krk, protože tohle mlíčko taky můžou. "Však se dočkáte na chalupě." Oznámila jsem jim.

Z Radíčovsi je to do Žatce opravdu kousíček. Amélie, naše oblíbená cukrárna, stojí přímo na náměstí. Půvabným a hezky opraveným náměstí. Ted' - stejně jako i jindy - tady byl takovej línej klídek a pohodička. Brtník šel pro kávičku a než přijde na řadu, řekla jsem, že skočím do těch domácích potřeb zjistit, co jsem to tam vlastně chtěla. Trapně jsem si myslela, že kouknu a uvidím. Háhááá, abych tak citovala Hurvínka. Paní prodavačce jsem hnedle mezi futrama sdělila, že vlastně nemůžu říct, pro co jdu, ale pro něco sem určitě jdu ☐ . Ale než na to přijdu budu chvíli zevlovat mezi regálama. A.... a to se nemělo stát, to se nemělo stát!!!! To byla past na medvěda tohleto!! Páč hnedle vlevo za kasou..... regál se zelňákama a nad

nim navíc ešče s puntikatým smaltovaným zbožím! A já miluju puntiky, mám doma trochu zapuntikováno..... a pak taky ešče jiný smaltovaný věcičky tady měli. A to šécko bych já ale potřebovala.....!! Byla jsem jak Rumoušek v sekáči s plyšákama ☐ ! A co teprvá regál vpravo od pokladny!! Tam zase mají porculán se srdíčkem..... ano, mám doma už taky docela hodně hrnečkůch se srdíčkem. Malý... větší, nejmenší, s podšálkem a i bez... i v práci mám..... No jo, no!! A tady ale mají i talířky! A vedle krásnou porculánovou misku s puntikama a..... ach bože tady toho mají. Lála jsem nahlas paní za to, co šécko to tady má a že já kůlivá tomu vůbec nepřindu na to, co to vlastně opravdu potřebuju. Smála se velice a aby mi to udála ešče horší, tak mi na pozdějš dala do ruky katalog. Řekla sem jí, že se za to bude smažit v pekle a že se tam sejdem ☐ A že tetkon si jdu dát to kafe a pak se vrátím a vykoupiť jí to tam!

Vrátila jsem se k Brtníkovi akurát, když mu vydávala paní v okýnku kávičku a oba se marně snažili domluvit přes roušku a sklo ☐ na tom, ešivá cukr a mlíko jo a nebo ne. Rozesmálo je to tak, že paní se ohnula a udeřila hlavou o pultik ☐ . Poté nám vydala nejen kávičku, ale výbornej kardinálskej řez, kterej Brtník objednal pro mne a špičku naplacato, kterou objednal pro sebe. HmMMM, lahodná kávička, kterou tu mají, doplněná o neuvěřitelnej dortik. Tomu říkám snídaně na prasáka! Ohařící pěkně polehávali na dlažbě a tak trošku nenápadně - nápadně žebřali. Ešivá vono něco málo zbude. Nejsem sketa, že jo. Však mě neubude. A taky aspoň o to nepřibudu, to hlavně ☐ . Dobře tam bylo na sluníčku, opravdu poklidně a příjemně. Domy jsou tu krásně opravený. Třeba takovej hotel Zlatý Anděl - helejte to vypadá úplně, jak kdyby byl ze šlehačky. Tak zdobnou a nadýchanou a krásně čistou bílou!! fasádu má. Naštěstí se zatím nenašel žádněj ychtil, kterej by to poničil. Krása architektonická.

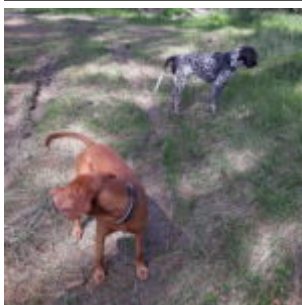
Po kávičce jsme naskládali ohaříky zpátky do auta a já odvěkla Brtnika do domácích potřeb. Jako brzdu, abych nepropadla nákupnímu šílenství. I tak ovšem. To máte - jedna krásná smaltovaná dóza na kafe, jedna krásná smaltovaná dóza na těstoviny, jedna krásná dóza smaltovaná na rejži -(když už jsem si úplně stejnou pořídila před časem na čaj, že jo.) , jedna ta puntikatá mistička porculánová, protože prostě bez puntikůch já vod tama vodejít nemožu! Jeden hrníček jako dáreček. A dost! Huž dost, nařídila jsem si. Paní se mi smála a pravila, že si mám prolistovat ten katalog a vždycky si na každej měsíc vyznačit jednu věc, pro kterou si přijedu. Nezabila jsem ji, páč mi udělala radost tím, že mi jako dárek za nákup přibalila dřevěnou měchačku. Se srdíčkem!!!! No to pak nemůžete někomu ubližovat, že jo?

☐ . Spokojená, jak ten Rumouš dyž si domů vleče plyšáka, jsem si nesla věci do auta. Malý dítě prostě, malý dítě. Smál se mi Brtník. Mně to bylo jedno, byla jsem hrdou majitelkou nádobí ☐ . Mnoha nádobí a těšila se, jak si ho omeju, naplnim a šuuup s tím na poličky.

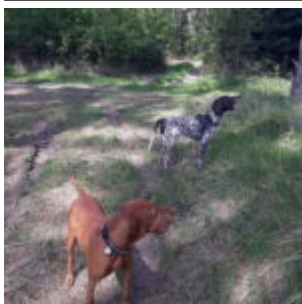
Mezitím ovšem bylo šuuuup do lesa. Aby ti ohaříci taky z toho něco měli. A měli, měli. Byli fšící hodní, takže jsem z toho měli taky my. Taliprtka pobíhala na cestičce, maximálně lehce podél a držela se skupiny. V jednu chvíli se skupina musela rozdělit apánik nám zmiznul!!

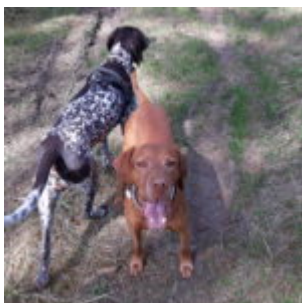
Počkejte.... gde je pánik?

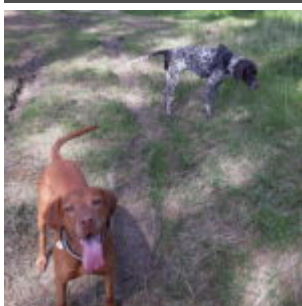
Tam šel někam , ne? Ne, určitě šel tádle!

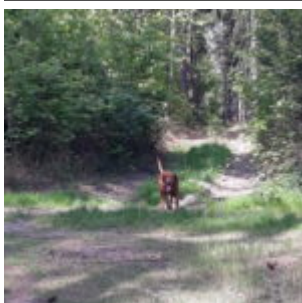
Tam?? Ne tam nešel teda!

Pánčičko, že mám pravdu!

No vona mi pánčičko nevěří ale!

Je tááá, je tááám, měl sem pravduúúú!

Při zpáteční cestě mi Tali udělala obří, ale fakt obří radost. Zachovala se totiž nejen jako pes, kterej má všech pět pohromadě, ale taky jako vůdčí pes. Jsem zvyklá mít oči i uši rozprostřené do prostoru (:D ☐ ☐ ne, ne - ne ve skutečnosti ☐ , je to jen a jen básnická nadsázka ☐ ! To jen pro upozornění některých čtenářek jako jsou Dennyky, Kachna a spol.!!! Jasný, dámy?) , takže jsem na rozdíl od Brtnika zaregistrovala, že cosi je jinak a Tali se chová víc než obezřetně a značně opatrně. A že celým svým já oznamuje ostatním BACHA!!!
Nechodte sem.

Nejdřív jsem neměla tušení, o co kráčí. Tali byla celá napjatá a ve střehu. S největší opatrností očichávala zem po milimetrech, natahovala krk jako žirafa a nehýbala se. Říkala jsem si že třeba stopička prasete, nebo lišky. Pak jsem ovšem zaregistrovala pohyb. A...

HAD! "Pozor Tali, NE!" vyrazila jsem ze sebe varovným tónem, zčásti preventivně, abych jí oznámila, že tam je fakt nebezpečí, zčásti spíš ale jako potvrzení toho, že koná správně. Protože ona se nechystala k žádný akci. To spíš Rumoušek, páč pro toho je skorem každej tvor, co je takhle nízko u země v potížích a potřebuje zachránit ☐ . Tahle užovka ale zachraňovat nepotřebovala ani maloučko. Byla krásná a tentokrát jasně označená, takže jakmile jsem zaregistrovala její hlavu, uklidnila jsem se. Tali opatrně odešla, Rumíček byl odeslán. A já jsem byla ráda, že jsme si mohli secvičit to, že hadům se vyhýbáme. A hlavně za to, jak se Tali chovala. Ona občas umí překvapit, umí. ☐

Odpoledne jsme se pak už na chalupě tak jako poflakovali. I když - já úplně ne. Protože jsem se chystala sekat louku, tak aby pampelišky v téhle části nepřišly úplně vniveč, sesbírala jsem si a posléze z nich v neděli vyrobila výbornej sirůpek. A musím se teda neskromně pochválit, že chuťově i barvou se mi ešče nikdá takhle výbornej nepovedl. A že ho už dělám let!

Mňam